

Prof. Dr. Aris Christidis

Pestalozzistr. 68
35394 Giessen
Tel.: +49 / 641 / 480 81 80
Mob. : +49 / 172 / 844 81 22
Email: christidis@acm.org

Δήλωση Τύπου για την Αναφορά Αρ. 1079/2011

Σήμερα διαμαρτύρομαι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μαζί με άλλους αναφέροντες, γιατί τα αιτήματά μας διαγράφηκαν απ την Ημερήσια Διάταξη της προγραμματισμένης συνεδρίασης της Επιτροπής Αναφορών. Ως προς τους τύπους, πρόκειται για την παράλειψη της δημόσιας συζήτησης της ως άνω Αναφοράς μου.

Ως προς την ουσία, πρόκειται

- για τον γεννητικό ακρωτηριασμό με κρατική ανοχή και εν μέρει ενίσχυση καθώς και για την σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών μου, πράγμα που καταδίκασαν μεν η αρμόδια Ομοσπονδιακή Εντεταλμένη για την εξέταση της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών και αρκετοί ψυχολόγοι, που όμως τα γερμανικά δικαστήρια αρνούνται να τους ακούσουν,
- για τον κρατικά διαταγμένο αναγκαστικό εκγερμανισμό των παιδιών μου, που χωρίς να ληφθεί υπόψη η θέλησή τους αποσύρθηκαν απ το μάθημα των Ελληνικών με μισή ντουζίνα δικαστικών αποφάσεων και κρατούνται μακριά απ όλους τους συγγενείς τους (που ζουν στην Ελλάδα) με διψήφιο αριθμό περαιτέρω αποφάσεων,
- για την απόπειρα διαφόρων κρατικών υπηρεσιών της Ομοσπονδιακής Γερμανίας
 - ο να με ποινικοποιήσουν με αποδεδειγμένα εικονικές παρανομίες, νοθεία φακέλων προσωπικού και δικαστικών πρακτικών – τελευταία σαν παράνομο διακινητή παιδιών,
 - ο να με ιδρυματοποιήσουν ή να με απομαρύνουν από την θέση μου με αγοραίες γνωματεύσεις,
 - ο να με καταστρέψουν οικονομικά με άσκοπες δίκες, εν μέρει και με φανταστικά τέλη.

Η αρχή των αντιπαραθέσεων αυτών χρονολογείται (μετά από σχεδόν 50χρονη ζωή χωρίς συγκρούσεις) στην δημόσια δήλωσή μου κατά του βομβαρδισμού της Γιουγκοσλαβίας (το 1999). Μετά από σειρά τηλεφωνικών ανακοινώσεων ότι το αρμόδιο υπουργείο δεν ήθελε την απασχόλησή μου σαν καθηγητή ανωτάτων σχολών, εκκίνησε μακρά σειρά ταλαιπωριών, αρχικά σε υπηρεσιακό, αργότερα (στα πλαίσια του διαζυγίου μου) σε οικογενειακό επίπεδο.

Φόντο είναι μια εκτελεστική εξουσία, που στη Γερμανία μάλλον έχει ανεξαρτητοποιηθεί από χρόνια, με πολιτική που τα κυρίαρχα κόμματα προκαθορίζουν σχεδόν ανεξάρτητα από τα εκλογικά αποτελέσματα. Έτσι τα κοινοβούλια (η μόνη εκλεγόμενη κρατική εξουσία) έχουν ουσιαστικά καθαιρεθεί. Με την (από της ιδρύσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας σιωπηρά ισχύουσα) κατάργηση του αδικήματος της κακοδικίας και υπό την πίεση της επαγγελματικής εξέλιξης του δικαστικού σώματος, η εκτελεστική εξουσία καταφέρνει να ματαιώνει οιαδήποτε προσπάθεια επιβολής ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων που αντιτίθεται στη θέλησή της.

Στο μεταξύ έχει επιβληθεί εκλεπτισμένος καταμερισμός εργασίας ανάμεσα στις βαθμίδες της γερμανικής Δικαιοσύνης: Ομοσπονδιακά δικαστήρια (Ακυρωτικό, Συνταγματικό Δικαστήριο) ασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά με την πειθάρχηση της νομοθετικής εξουσίας. Δίκες για ατομικά δικαιώματα αποφασίζονται μέσα στα όρια των ομοσπόνδων κρατιδίων και δεν φτάνουν ουσιαστικά ποτέ στην ομοσπονδιακή δικαιοσύνη. Επιπρόσθετα, όλες οι υποθέσεις διεκπεραιώνονται κατά δύναμη σαν μη δημόσιες οικογενειακές ή ψυχιατρικές υποθέσεις. Έτσι, η διαμαρτυρία μου για την κρατική ανοχή της κακοποίησης των παιδιών μου ερμηνεύτηκε σαν δίκη για εξύβριση της μητέρας τους. Ακόμη και 7 χρόνια μετά το διαζύγιο θεωρηθήκαμε οικογένεια, ο ρόλος κρατικών υπηρεσιών αγνοήθηκε.

Όταν δεν είναι δυνατός ο αποκλεισμός της δημοσιότητας, τότε κρατιέται μακριά με επανειλημμένη μετάθεση ημερομηνιών και αιθουσών, με διεξαγωγή δικών «δι αλληλογραφίας», ή ακόμη, με την σύγκληση δικασίμων, για τις οποίες ποτέ κανείς δεν κλητεύτηκε. Τότε οι δικαστές μπορούν να πάρουν ό,τι αποφάσεις θέλουν, γιατί κανείς απ τους διαδίκους δεν εμφανίστηκε. Έτσι και οι φωνές ανησυχούντων Ευρωπαίων εταίρων πίπτουν στο κενό.

Σχετικά μ αυτά, οι Υπηρεσίες Προστασίας Νέων (Jugendamt) αποκτούν έναν ιδιαίτερα έντεχνο ρόλο:

Παριστάνουν έναν νομικά σχεδόν ακατανόητο θεσμό που ενεργεί κατά βούληση της εκτελεστικής εξουσίας, ακόμη και χωρίς δικαστική απόφαση, ή μάλιστα και ενάντια σε αποφάσεις δικαστηρίων (βλ. υπόθεση Porombka, αναφορά 128/2007).

Η προκείμενη υπόθεση των παιδιών μου δείχνει πώς τα Jugendamt καταλαβαίνουν την κοινωνική εντολή της προστασίας των παιδιών: Οι δύο συνεργάτιδες που, η μία μετά την άλλη ήταν υπεύθυνες για τα παιδιά μου και έκαναν ό,τι μπορούσαν γι αυτά, αποσύρθηκαν απ την διεύθυνση της υπηρεσίας τους, ώστε δεν απέμεινε κανένας αρμόδιος συνομιλητής μου.

Η αναφορά μου στρεφόταν αρχικά κατά της κρατικά κεκαλυμμένης κακοποίησης των παιδιών μου και του υποβιβασμού τους σε απάτριδες „Displaced Persons“, καθώς και κατά της καταδίκης μου σε μετανάστη (που ποτέ δεν ήμουν), που είναι υποχρεωμένος να μείνει και να εργαστεί στη Γερμανία, για να χρηματοδοτήσει τον εκγερμανισμό των παιδιών του, χωρίς να έχει καν το δικαίωμα να ρωτήσει τους γιατρούς για την «πρόοδο» της κακοποίησής τους.

Η σημερινή μου διαμαρτυρία στρέφεται επιπρόσθετα και κατά της απόπειρας γερμανών Ευρωβουλευτών να κηρύξουν την καταπάτηση ανθρωπίνων (ιδιαίτερα: παιδικών) δικαιωμάτων στη Γερμανία ιδιωτικές «διαφορές οικογενειακού δικαίου» που (κατά τον Ευρωβουλευτή Δρ Π. Γιάρ) «*υπόκεινται στο εκάστοτε εθνικό δίκαιο*».

Σ αυτό το πλαίσιο, ενδεικτική είναι η υπόδειξη του κρατιδίου της Έσσης στην απάντηση που έδωσε (στις 25/11/2013) στην αγωγή που υπέβαλα εναντίον του, λόγω των αποπείρων εκφοβισμού μου και της εφαρμογής σεξουαλικού βασανισμού εις βάρος των παιδιών μου: Κατά την αναζήτηση του ονόματός μου στο Google, δήλωσαν οι δικηγόροι του κρατιδίου, «*διακρίνει κανείς κάποιες αντιλήψεις και φρονημάτα*».

Τουλάχιστο η πρόθεση, η πολιτική περιφρόνησης κεκτημένων πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ανοικτά ομολογημένης δικαιοσύνης φρονημάτων να θεωρηθεί ασήμαντη, ως ιδιωτική υπόθεση εθνικής δικαιοδοσίας, μεταβάλλει το διάβημα αυτό στην Επιτροπή Αναφορών της ΕΕ σε πολιτικό ζήτημα.

Καθ/τής Αν/των Σχολών Άρης Χρησιθής, Βρυξέλλες, 1^η Απριλίου 2014

Περισσότερες πληροφορίες (χρονικά περιορισμένες):

<http://homepages.thm.de/christ/Start/EU-Pet/>